

การไต่ถามตรรกทางกฎหมายในการควบคุมและแก้ไขปัญหาค้าการ เพิ่มของจำนวนประชากร

นายประยงค์ สิริประเสริฐศิลป์

ศูนย์วิทยมนักศึกษากฎหมาย
006851
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

I16393776

LEGAL MEASURES IN CONTROLLING AND SOLVING PROBLEMS OF POPULATION

GROWTH RATE

Mr. Prayong Siriprasertsilp

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

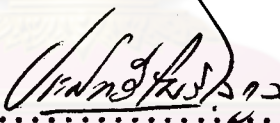
1980

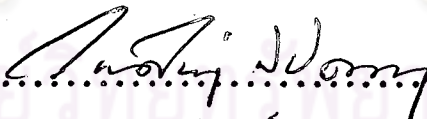
หัวข้อวิทยานิพนธ์   การใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและแก้ไขปัญหาอัตรา
การเพิ่มของจำนวนประชากร
โดย   นายประยงค์ สิริประเสริฐศิลป์
ภาควิชา   นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิมลศิริ ชำนาญเวช

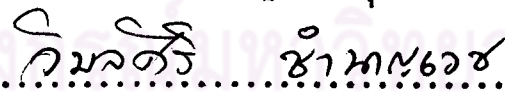
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

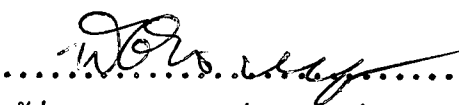
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประภัสร์ บุญนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไชวีไลกุล)

..... กรรมการ
(ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิมลศิริ ชำนาญเวช)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิชัยศักดิ์ ทรายางกูร)

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและแก้ไขปัญหาคอรัปชัน
 การเพิ่มของจำนวนประชากร

ชื่อนิสิต   นายประยงค์ สิริประเสริฐศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิมลศิริ ชำนาญเวช

ภาควิชา   นิติศาสตร์

ปีการศึกษา   ๒๕๒๒

บทคัดย่อ

อัตราการเพิ่มของประชากรที่สูงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ หลายประการ เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม การขาดแคลนอาหาร ความต้องการพื้นที่ทำกินเพิ่มขึ้น การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สภาวะแวดล้อมเสื่อมโทรม

วิทยานิพนธ์นี้ได้ศึกษา ค้นคว้า วิจัยกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง หรือมีผลหรือเกี่ยวพันกับการเกิด การเจริญพันธุ์ การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้เห็นความสัมพันธ์ของกฎหมายต่อปัญหาประชากร อันจะมีส่วนช่วยทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ การตระหนัก และเห็นความสำคัญเพิ่มขึ้นในการใช้มาตรการทางกฎหมายประสานกับมาตรการอื่น ๆ (เช่น การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด การให้ความรู้แก่ประชาชนศึกษา) ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาคอรัปชัน และจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอีกทางหนึ่ง ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สี่ พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔ ซึ่งมีเป้าหมายในการลดอัตราการเพิ่มของประชากรและแนะนำให้ทบทวนกฎหมาย และระเบียบในการแก้ไขปัญหาคอรัปชัน และจากการศึกษาอาจสรุปและเสนอแนะไว้โดยย่อ ดังนี้

๑. กฎหมายครอบครัว

อายุต่ำสุดในการสมรส ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ซึ่งได้ใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ การสมรสจะทำได้คือเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ (มาตรา ๑๔๔๘) ก่อนการแก้ไขกฎหมายนี้ชายจะทำการ

สมรสได้ก่อนเมื่อมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ และหญิงมีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว การยกอายุขั้นต่ำของการสมรสของหญิงเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่จะทำให้บุคคลทำการสมรสซาลง และมีผลทำให้มีบุตรซาลง

การมีคู่สมรสหลายคน ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้ (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๕๒) แต่ตามข้อเท็จจริงบทบัญญัตินี้ได้มีการฝ่าฝืนอยู่เสมอ มาตรการทางกฎหมาย คือ ควรบัญญัติความผิดและกำหนดโทษสำหรับบุคคลผู้ทำการสมรสใหม่ก่อนการสิ้นสุดของการสมรส

๒. กฎหมายภาษี

การหักลดหย่อนโดยจำกัดจำนวนบุตร การหักลดหย่อนเงินได้พึงประเมินให้แก่บุตรชดเชยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้รวมทั้งบุตรชดเชยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ คือ บุตรที่เกิดหลัง พ.ศ.๒๕๒๒ หรือที่ไ้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ.๒๕๒๒ คนละ ๓,๐๐๐ บาท แต่รวมกันไม่เกินสามคน (ประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๗ (๑) (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๑) การจำกัดการลดภาษีตามจำนวนบุตร เป็นมาตรการที่ไม่มุ่งใจต่อการมีบุตรหลายคน

๓. กฎหมายสวัสดิการ

การจำกัดสิทธิและประโยชน์ทางสวัสดิการสังคมตามจำนวนบุตร

การช่วยเหลือบุตร ข้าราชการ ลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือทางการเงินเป็นรายเดือนแก่บุตร เป็นจำนวนสามคน (พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๕) พระราชกฤษฎีกานี้มีเหตุผลที่จะให้สอดคล้องกับนโยบายการวางแผนครอบครัวของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สี่ พ.ศ.๒๕๒๐ - ๒๕๒๔

การช่วยเหลือทางการศึกษาแก่บุตร ข้าราชการและลูกจ้าง ฯลฯ ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ.๒๕๒๐ มาตรา ๓, ๕) โดยไม่ถูกจำกัดจำนวนบุตร

การให้การรักษาพยาบาลแก่บุตร ข้าราชการและลูกจ้างประจำ ฯลฯ มีสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลสำหรับบุตร (พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๓, ๕) โดยไม่จำกัดจำนวนบุตร

มาตรการทางกฎหมายสำหรับการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษา และการรักษาพยาบาลสำหรับบุตร คือ จำกัดจำนวนบุตรที่จะได้รับสวัสดิการทางการเงินเหล่านี้

หลักการของการจำกัดสิทธิและประโยชน์ของสวัสดิการตามจำนวนบุตรที่ได้กล่าวมาข้างต้น อาจจะนำไปใช้กับพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างทั่วไป หรือประชาชนในการได้รับสิทธิและประโยชน์หรือความช่วยเหลือจากรัฐวิสาหกิจ นายจ้าง หรือรัฐ ในลักษณะเดียวกัน

๔. กฎหมายแรงงาน

การจำกัดการลาออกโดยจ่ายค่าจ้างตามจำนวนบุตร ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีสิทธิที่จะลาออกโดยได้รับค่าจ้าง (ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ ข้อ ๑๘) สิทธินี้ไม่จำกัดว่าจะเป็นการลาที่ครั้งหรือมีบุตรกี่คน มาตรการทางกฎหมายคือ จำกัดการลาออกโดยจ่ายค่าจ้างให้ตามจำนวนบุตรที่จะได้กำหนด การมีบุตรมากกว่าที่กำหนดจะได้รับสิทธิเพียงลาออกแต่ไม่ได้รับค่าจ้าง

๕. กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิสตรี ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๑๗ ซึ่งถูกยกเลิกแล้ว) ก่อให้เกิดการยกเลิก แก้วไขและออกกฎหมาย เช่น การยกเลิกบทบัญญัติหญิงที่ได้ทำการสมรสไม่สามารถกระทำการใดที่ผูกพันสินบริคณห์โดยปราศจากความยินยอมของสามี สามีเป็นผู้จัดการสินบริคณห์ เป็นหัวหน้าในครอบครัว เป็นผู้เลือกที่อยู่ อำนาจปกครองอยู่แก่บิดา เป็นต้น การออกบทบัญญัติใหม่ ให้สามีและภริยาเป็นผู้จัดการสินสมรสร่วมกัน (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๑๙ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ซึ่งได้ใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ.๒๕๑๙) นอกจากนั้น การยอมรับแรงงานสตรีและการให้การปฏิบัติที่เท่าเทียมกับชาย เช่น การรับเข้าทำงาน ค่าจ้าง ความก้าวหน้าของอาชีพ การศึกษาและอื่น ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้สตรีมีบทบาทและส่วนร่วมเพิ่มขึ้นในการแก้ปัญหาสังคม อันอาจทำให้สตรีไม่ประสงค์ที่จะมีบุตรหลายคน หรือช่วยแก้ปัญหาบิดา มารดามีบุตรหลายคนเพื่อเลือกเพศที่ต้องการ

๖. กฎหมายยา

การโฆษณาขายยา การโฆษณาขายยาจะต้องไม่ทำให้เข้าใจว่าเป็นยาคุม

กำเนิด ยกเว้นการโฆษณาในสลากหรือเอกสารกำกับยา และการโฆษณาซึ่งกระทำโดยตรง ต่อผู้ประกอบการโรคศิลปะ (พ.ร.บ.ยา พ.ศ.๒๕๑๐ มาตรา ๔๔ (๕); และวรรคท้าย) บทบัญญัตินี้ค่อนข้างจำกัดการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการควบคุมการเกิดต่อสาธารณะ แต่การจะผ่อนคลายโดยการแก้ไขว่า การโฆษณาเช่นนั้นจะกระทำได้ถึงแม้ว่าจะให้ต้องได้รับอนุญาต และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ตาม ก็อาจก่อให้เกิดปัญหาทางศีลธรรม ความปลอดภัยหรืออันตรายต่อผู้ขาย

๗. การทำแท้ง การทำแท้งได้รับการยอมรับในกรณีที่จะต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิง หรือหญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำผิดเกี่ยวกับการข่มขืน กระทำชำเรา ลอไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิงหรือเด็กหญิง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๕ พื้นฐานที่มีเหตุผลบางประการที่ควรจะได้รับ การยอมรับสำหรับการทำแท้ง คือ

๑. หากเด็กเกิดมาจะเป็นการเสี่ยงมากที่จะเกิดมาด้วยความไม่สมบูรณ์ทางร่างกายหรือจิตใจเป็นอย่างมาก

๒. เมื่อการมีครรภ์เป็นผลจากความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลซึ่งต้องห้ามทำการสมรสกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๕๐ (เป็นญาติสืบสายโลหิต โดยตรงขึ้นไปหรือลงมา เป็นพี่น้องร่วมบิดา มารดา หรือร่วมแต่บิดา หรือมารดา)

๓. ถ้าหญิงอายุต่ำกว่าสิบห้าปี และยังไม่สมรส

แนวความคิดที่ก้าวหน้าอื่น ๆ สำหรับการทำให้แท้งซึ่งยังคงไม่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปในขณะนี้ แต่ควรจะได้รับพิจารณาด้วย คือ การตั้งครรถ์ต่อไปจะเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพทางกายหรือจิตใจของเด็กที่มีชีวิตอยู่ของครอบครัวมากกว่าถ้าการทำแท้งจะถูกกระทำ ; เหตุผลทางเศรษฐกิจ, มารดามีบุตรหลายคน ; ความล้มเหลวของการคุมกำเนิด

การทำหมัน ไม่มีกฎหมายจำกัดเงื่อนไขสำหรับการทำหมันอย่างการทำแท้ง มี การทำหมันหญิงโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมในทางวิชาการ และตามความจำเป็นในค่าน เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนภาวะแวดล้อมอื่น ๆ ของครอบครัว (ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๐๕) พื้นฐานเหล่านี้มีความกว้างขวางและสามารถตีความขยายได้ ไม่มีการทำหมัน โดยการบังคับ

๕. การใช้กฎหมายที่มีอยู่ การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ซึ่งเกี่ยวข้องหรือมีผลในการ
 ระวัง หรือสนับสนุนในการแก้ไขภัยสาธารณะ โดยเหตุผลที่ว่า กฎหมายเหล่านี้มีผลน้อย
 ต่อบุคคลบางคนหรือประชาชนบางกลุ่ม ผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ เช่น เงื่อนไขของการสมรส
 เกี่ยวกับอายุสมรส ความสัมพันธ์ทางสาโลหิต การจดทะเบียนการสมรส (ประมวลกฎหมาย
 แห่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๔๘, ๑๔๕๐, ๑๔๕๗ ฯลฯ) การจดทะเบียนการเกิดและการตาย
 (พ.ร.บ.การทะเบียนราษฎร มาตรา ๑๑, ๑๔, ๒๔) การส่งตัวบุคคลต่างค้ำวผู้ซึ่งเข้ามา
 หรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตกลับ โทษสำหรับการพำนักอยู่ในราชอาณาจักรโดย
 ไม่ได้รับอนุญาต (พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๕๔, ๕๑) การห้ามการทำงาน
 สำหรับคนต่างค้ำว (พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างค้ำวทำ
 พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔) . . . ฯลฯ

๕. การจำกัดจำนวนบุตรอาจจำเป็นภายในอนาคตอันใกล้ที่เห็น ถ้ามาตรการอื่น ๆ
 ที่กล่าวมาไม่เป็นผล.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title   Legal Measures in Controlling and Solving Problems
of Population Growth Rate

Name   Mr. Prayong Siriprasertsilp

Thesis Advisor   Assistant Professor Wimolsiri Jarnarnwej

Department   Law

Academic Year   1979

ABSTRACT

High population growth rate causes problems, such as economic and social problems, shortage of food, more need for land, depletion of natural resources, environmental degradation, etc.

This thesis is a study and research of laws dealing directly or affecting or relating to birth and fertility. The working of various methods will make us see the relationship between law and population of which may add more knowledge, understanding, realization of the significance in using legal measures to coordinate with others (e.g., family planning, birth control, giving the knowledge of population education) in controlling and solving population problems, and will accord with one of the national development objectives of the Fourth National Economic and Social Development Plan (1977 - 1981), that is to reduce population growth rate by revising laws and regulations to solve the problems. By studying, the conclusion and suggestion can be summarized as follow. :

1. Family Law

Minimum Marriage Age. Generally, marriage can take

9

place only if the man and the woman have attained their seventeenth year of age under the Civil and Commercial Code Book V which were promulgated by the Act Promulgating the Revised Provisions of Book V of the Civil and Commercial Code 1976. Prior to this, a man can marry when he has attained his seventeenth year of age and a woman her fifteenth year of age. The raising of minimum marriage age is to delay marriage which in turn delays having children.

Polygamy. A marriage cannot take place if the man or woman is already the spouse of an other person (The Civil and Commercial Code Section 1452), if this provision is infringed, the offence entails punishment on a married person entering a new marriage before the dissolution of the existing marriage.

2. Tax Law

Deductive Allowance for a Certain Number of Children.

A deductive allowance be permitted on legitimate or adoptive child of the income earner including a legitimate child of the income earning spouses, that is a child born after 1979 or adopted in or after 1979, a deductive allowance shall be 3,000 baht per each child, but not exceeding a total of three children (The Emergency Decree Amending the Revenue Code (No. 5) 1978). Limiting tax exemptions for only a certain number of children is to discourage having too many children.

3. Social Welfare Law

Limitation of Rights and Benefits of Social Welfare
in accordance with Number of Children

Child Allowance. Government officials and permanent employees have a right to receive a monthly financial aid for a

2

number of three children under the Royal Decree for Financial Welfare Concerning with Child Allowance 1978. This Royal Decree was designed to implement the family planning policy of the Fourth National Economic and Social Development Plan (1977 - 1981).

Education Grant for Children. Government officials and permanent employees etc. receive financial welfare for child education (Royal Decree for Financial Welfare Concerning with Child Education 1977) without limiting number of children.

Expense of Medical Treatment for Children. Government officials and permanent employees etc. have a right to receive medical expenses for children (Royal Decree for Financial Welfare Concerning with Medical Treatment 1977) without limiting number of children.

Legal measure for education grant and expense of medical treatment for children are to limit number of children to receive these financial welfares.

The principle of limiting rights and benefits of social welfare for a certain number of children as having said before may also apply to officials and employees of state enterprises, general employees or people receiving rights, benefits or aids from state enterprises, employers or state in the same circumstance.

4. Labour Law

Limitation of Maternity Leave with Pay for a Number of Children. Women employees have right for maternity leave with pay (Notification of Interior Minister Re. : Labour Protection dated 16 th April, 1972), This right does not limit neither how many times

they leave or how many children they have. Legal measure is to limit maternity leave with pay for a number of children, and the mother may receive only maternity leave but without pay for additional children.

5. Law Concerning Women Rights. Men and women have equal rights (Constitution of the Kingdom of Thailand 1974, which was repealed) entails repealing, amending, and enacting of laws, such as the repealing of a provision that a married woman can not do any act binding Sin Borikhon (tenancy in common of a marriage) without a permission of her husband ; the husband is the manager of the Sin - Borikhon, the head of the conjugal union, he chooses the place of residence ; the parental power belongs to the father, etc., the enactment of the provision that the husband and wife are co - manager of the Sin Somros (Civil and Commercial Code Amendment Act (No. 8) 1976 , Civil and Commercial Code Book V which were promulgated by the Act Promulgating the Provisions of Book V of the Civil and Commercial Code 1976) ; furthermore, acceptance of women labour as equal as men, for example recruitment, wages, progress of profession, education and others, these would help the women have more role and participation in solving social problems, and they may desire not to have many children in order to choose the number of sex.

6. Drug Act

Advertisement for the Sale of Drug. An advertisement for a sale of a drug shall not cause to be understood that it is a birth control drug with the exception for the statement on the label or accompanying leaflet of a drug and an advertisement directed to a medical practitioner (Drug Act 1967). This provision rather limits

the dissemination of birth control information to the public, but to loosen it by amending that such advertisement shall be done even if this has to follow the conditions set by the licensor. But this may cause moral problem and may not be safe or might be harmful to drug users.

7. Abortion. Abortion may be approved if it is performed on the grounds that it is necessary for the sake of the women's health or that the woman is pregnant on account of the commission of the offence mentioned in the Penal Code (Offences relating to sexual intercourse, procuring, seducing or taking away for indecent act). Some other reasonable grounds should be approved for abortion. :

1) There is a substantial risk that if the child were born, it would suffer from such physical or mental abnormalities as to be seriously handicapped.

2) When the pregnancy results from sexual relations between person who are prohibited from marrying each other under Article 1450 of the Commercial and Civil Code (Blood relations in the direct ascendant or descendant line, or brother or sister of full or half blood).

3) If a woman is under fifteen years of age, and unmarried.

Other more liberal ideas for abortion which is still not generally approved but should be considered are : the continuance of pregnancy would involve risk of injury to the physical or mental health of any existing children of the family, and this is greater than if the pregnancy were terminated ; economic reason, having too

many children ; contraceptive failure.

Sterilization. There is no law limiting conditions for sterilization as abortion. Woman sterilization may be performed on the grounds of academic efficiency and according to economic and social necessity including with other circumstances of the family (An administrative regulation of the Minister of Public Health 1962), those grounds are liberal and could be interpreted extensively. There is no compulsory sterilization.

8. The Application of the Existing Laws. To enforce the existing laws which deal with or affect on instigation or support in solving population problem by reason that these laws are less effective to some person or group of people who do not follow the provisions such as conditions of marriage about marriage age, blood relations, register of marriage (Civil and Commercial Code) ; a register of birth and death (The Registration of Inhabitants Act) ; repatriation of aliens who have entered or been in the Kingdom without permission (Immigration Act 1979) ; the prohibition of works for aliens to undertake (Royal Decree Stipulating Work in the Occupation and Profession which are Prohibited to Aliens 1979).

9. The limitation of the number of children may be possible within the foreseeable future if other measures which have already said are ineffective.

กิติกรรมประกาศ

การเขียนวิทยานิพนธ์นี้ได้รับความช่วยเหลือและความร่วมมือจากบุคคลผู้ซึ่งมีส่วนสนับสนุนต่อความสำเร็จการศึกษาและผลงานการวิจัย ทั้งนี้คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิมลศิริ ชำนาญเวช คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบในการเขียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โกศล โสภากย์วิจิตร คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุณาตรวจ แก้ไขบทความภาษาอังกฤษ บุคคลหลายท่านอันได้แก่ นายแพทย์ประกอบ ตูจินดา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายสมาน แสงมลิ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ต.อ. นายแพทย์ ถวัลย์ อาสนะเสน เลขาธิการแพทย์สภา นายธงชัย วาณิชกะ ผู้อำนวยการกองตรวจสอบและทะเบียนประวัติ สำนักงาน ก.พ. นาวาเอก สุพาสนา สุภกุล หัวหน้ากองระเบียบการ กรมเสมียนตรา คร.ยงยุทธ สาระสมบัติ กองแผนงานสาธารณสุข นายเสถียร โยวะมยุร หัวหน้าฝ่ายแผนงานและติดตามผล กองโรคเรื้อน ให้ความช่วยเหลือในการค้นคว้า เช่น ให้คำแนะนำถึงแหล่งข้อมูล ให้เอกสาร ข้อมูลตัวเลข คำอธิบายหรือช่วยตอบปัญหาข้อซักของต่าง ๆ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทั้ง ๔ ท่าน ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไชวโณกุล หัวหน้าภาควิชา คณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คร. ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิมลศิริ ชำนาญเวช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิชัยศักดิ์ หรยางกูร คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในคัน การพิมพ์ ได้รับความช่วยเหลือจาก คุณกาญจนา พาหุสัจจะลักษณ์ คุณพรศักดิ์ ศรีนรินทร์ จึงขอขอบคุณบุคคลที่ได้กล่าวนามมาข้างต้นไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ฅ
รายการตารางประกอบ	บ
บทที่	
๑. บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์	๑
ขอบเขตของการวิจัย	๑
วิธีที่จะดำเนินการวิจัย	๒
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาวิจัย	๓
๒. อัตราการเพิ่มของประชากรกับปัญหาต่าง ๆ	๔
ประชากร	๔
อัตราการเกิด	๕
อัตราการตาย	๑๑
อัตราการเพิ่ม	๑๓
ก. อัตราการเพิ่มโดยธรรมชาติ	๑๓
ข. อัตราการเพิ่มแต่ละปี	๑๕
ขนาดของครอบครัว	๑๘
การคาดคะเนประชากรในอนาคต	๒๐
ปัญหาประชากร	๒๐
๓. มาตรการในการควบคุมและแก้ไข	๓๓
มาตรการของหน่วยงานเอกชน	๓๓

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรการของรัฐ	๓๘
มาตรการของหน่วยงานของรัฐ	๔๔
มาตรการขององค์การระหว่างประเทศ	๔๘
ปัญหาอุปสรรค	๖๐
สรุปข้อเสนอแนะ	๖๒
๔. มาตรการทางกฎหมาย	๖๔
กฎหมายครอบครัว	๖๔
ก. เจือนใจแห่งการสมรสเรื่องอายุ	๖๔
๑. อายุการสมรสตามกฎหมาย	๖๔
ก) อายุการสมรส	๖๔
ข) อายุการสมรสของบางประเทศ	๖๖
ค) ข้อผ่อนคลายเป็นเรื่องอายุ	๗๐
ง) มาตรการบังคับ	๗๑
๒. ปริญญา อนุสัญญา มติที่เกี่ยวข้องเรื่องอายุ	๗๒
๓. อายุการสมรสตามข้อเท็จจริง	๗๓
ข. การมีคู่สมรสหลายคน	๗๖
๑. การห้ามมีคู่สมรสหลายคน	๗๖
ก) กฎหมายห้ามมีคู่สมรสหลายคน	๗๖
ข) บทบัญญัติบังคับ	๗๗
๑) บทบัญญัติบังคับในทางแพ่ง	๗๗
๒) บทบัญญัติบังคับในทางอาญา	๗๘
๒. การอนุญาตให้มีคู่สมรสหลายคน	๘๐
ก) กฎหมายอนุญาต	๘๐
ข) เจือนใจการอนุญาต	๘๒
๓. การมีคู่สมรสตามความเป็นจริง	๘๔

ค. การตรวจสุขภาพก่อนสมรส	๕๕
กฎหมายภาษี	๕๖
ประมวลรัษฎากร	๕๖
การหักลดหย่อนเงินได้พึงประเมิน	๕๖
การจำกัดการหักลดหย่อนเงินได้พึงประเมิน	๕๘
กฎหมายสวัสดิการ	๕๙
กฎหมายสงเคราะห์ช่วยเหลือบุตร	๕๙
พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก พ.ศ.๒๔๕๕	๕๙
พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตร พ.ศ. ๒๕๒๑	๑๐๐
พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐	๑๐๘
พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๑	๑๐๘
กฎหมายประกันสังคม	๑๑๒
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๔๕๓	๑๑๒
ผลต่อปัญหาประชากร	๑๑๘
ปัญหาความต้องการมีบุตร หรือมีบุตรมากเพื่อเป็นที่พึ่งหรือช่วย แรงงาน	๑๑๘
ประโยชน์สงเคราะห์บางประเภทมีลักษณะเป็นการจูงใจการ เกิด	๑๑๕
มาตรการทางกฎหมาย	๑๑๖
กฎหมายแรงงาน	๑๑๗
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕	๑๑๗

สิทธิลาคลอด	๑๑๘
สวัสดิการ	๑๒๓
กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิสตรี	๑๒๔
กฎหมายรัฐธรรมนูญ	๑๒๕
สิทธิของชายและหญิง	๑๒๕
การให้พระราชอิสริยาภรณ์	๑๒๖
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๑๒๗
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ที่ได้ตราชำระใหม่	
พ.ศ. ๒๕๑๔	๑๒๗
หัวหน้าครอบครัว ผู้เลือกที่อยู่	๑๒๗
การจัดการสินสมรส	๑๒๘
อำนาจปกครองบุตร	๑๒๘
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘)	
พ.ศ. ๒๕๑๔	๑๒๘
ความต้องการอนุญาตจากสามีในการทำการผูกพันสินบริคต	๑๒๘
อำนาจของสามีในการถอนคืนหรือจำกัดขออนุญาต	๑๒๘
กฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน การทำงาน	๑๒๘
๑. การให้ค่าจ้างลูกจ้างชายหญิงเท่ากัน	๑๓๐
๒. การจำกัดหรือกำหนดเพศบุคคลที่จะเข้าทำงานหรือรับราชการ	๑๓๑
๓. การกำหนดคุณสมบัติในการมีบุตรหรือเคยมีบุตร	๑๓๒
๔. การเลิกจ้างเพราะการหมั้น การตั้งครรภ์ การสมรส	๑๓๓
๕. ความเท่าเทียมกันในค่านอื่น ๆ	๑๓๖
กฎหมายยา	๑๔๓
การขายยาคุมกำเนิด	๑๔๓
การโฆษณาขายยา	๑๕๐

ยาทำให้แท้งลูกหรือยาขับระดูอย่างแรง ๑๕๐

ยากุมกำเนิด ๑๕๑

การทำแท้ง ๑๕๒

    ความหมาย ๑๕๒

    ผลต่อปัญหาประชากร ๑๕๔

    เงื่อนไข กรณีการทำแท้ง ๑๕๔

        ๑. สุขภาพของหญิง ๑๕๔

        ๒. หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำ ความผิดอาญา ๑๕๔

    กรณีการทำแท้งอื่น ๆ ๑๕๕

        ๑. เด็กจะเกิดมาโดยไม่ปกติ ๑๕๖

        ๒. ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลผู้สืบสายโลหิตใกล้ชิด ๑๖๓

        ๓. หญิงมีอายุน้อย ๑๖๔

        ๔. สุขภาพของเด็กที่มีชีวิต ๑๖๖

        ๕. การคุมกำเนิดล้มเหลว ๑๖๑

        ๖. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ ๑๖๓

    รายละเอียดข้อพิจารณาเกี่ยวกับการทำแท้งบางประการ ๑๖๕

        ๑. ผู้กระทำ ๑๖๕

        ๒. สถานที่กระทำ ๑๖๕

        ๓. ความยินยอม ๑๖๑

        ๔. ระยะเวลา ๑๖๕

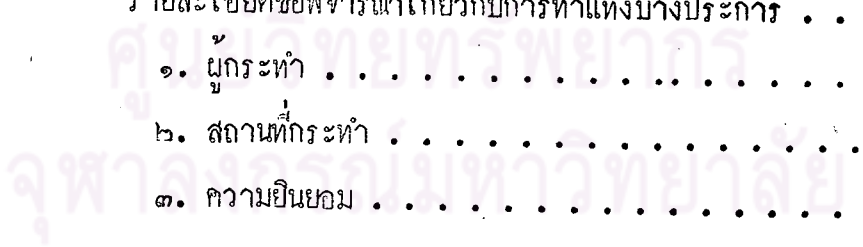
การทำหมัน

    ความหมาย ๑๖๕

    ผลต่อประชากร ๑๖๕

    กฎหมายอาญาเกี่ยวกับการทำหมัน ๑๖๕

    กรณีที่ยอมรับ ๑๖๗

ระเบียบการทำหมัน	๑๙๓
การทำหมันโดยสมัครใจ	๑๙๘
การทำหมันโดยบังคับ	๒๐๐
รายละเอียด ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการทำหมันบางประการ	๒๐๓
๑. ผู้กระทำ	๒๐๓
๒. สถานที่กระทำ	๒๐๓
๓. ความยินยอม	๒๐๔
๕. มาตรการทางกฎหมายสำหรับบุคคลบางจำพวก	๒๐๖
ชาวเขา	๒๐๖
ผลต่อปัญหาอัตราการเพิ่มของประชากร	๒๐๖
มาตรการทางกฎหมาย	๒๐๗
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕	๒๐๘
พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.๒๔๘๘	๒๑๐
พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๐๕	๒๑๐
คนเข้าเมือง	๒๑๑
ความหมาย	๒๑๑
ผลต่อปัญหาประชากร	๒๑๒
มาตรการทางกฎหมาย	๒๑๔
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒	๒๑๔
พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ.๒๔๘๘	๒๑๖
พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๒๑	๒๑๖
พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ.๒๕๒๒	๒๑๗
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗	๒๑๘

ผู้พิพากษา	๒๑๘
ผลตอบปัญหาประชากร	๒๑๘
มาตรการทางกฎหมาย	๒๒๑
ผู้เสียหาย	๒๒๒
ความหมาย	๒๒๒
ผลตอบปัญหาประชากร	๒๒๔
มาตรการทางกฎหมาย	๒๒๔
๖. กฎหมายห้ามบุคคลบางประเภทสมัคร	๒๒๗
บุคคลที่ถูห้ามหรือจำกัด	๒๒๗
แนวความคิดในการจำกัดจำนวนบุตรหรือจำกัดขนาดครอบครัว	๒๒๘
เหตุผลที่จำกัด	๒๒๘
ปัญหาการจำกัดสิทธิ	๒๒๘
๗. สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๒๓๓
บรรณานุกรม	๒๕๑
ภาคผนวก	๒๗๖
ประวัติ	๒๘๑

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

๑.	ประชากรของโลก	๕
๒.	ประชากรของประเทศไทย	๖
๓.	ประชากรของบางประเทศ	๘
๔.	อัตราการเกิดของประชากรไทยและของบางประเทศ	๙
๕.	อัตราการตายของประชากรไทยและบางประเทศ	๑๒
๖.	อัตราการเพิ่มโดยธรรมชาติของไทยและบางประเทศ	๑๔
๗.	อัตราการเพิ่มแต่ละปีของประชากรไทยและบางประเทศ	๑๖
๘.	การเพิ่มของประชากรในอัตราต่าง ๆ	๑๘
๙.	ขนาดครอบครัวของบางประเทศ	๑๙
๑๐.	อายุการสมรสของชายและหญิง	๒๓
๑๑.	อัตราการสมรสจำแนกตามอายุของชายและหญิง	๓๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย